

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

*Decizie tradusă și redactată de către Direcția agent guvernamental.
Ea poate suferi modificări de formă.*

SECȚIA A DOUA

DECIZIE

Cererea nr. 56510/09
N.A. și alții
versus Republica Moldova

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a doua), întrunită la 15 decembrie 2020 într-un Comitet compus din:

Branko Lubarda, *Președinte*,

Valeriu Grițco,

Pauliine Koskelo, *judcători*,

și Hasan Bakırcı, *Grefier adjunct al Secției*,

Având în vedere cererea menționată mai sus, depusă la 8 octombrie 2009,

Având în vedere observațiile prezentate de către Guvernul reclamat și replica reclamanților la acestea,

După deliberare, decide după cum urmează:

CIRCUMSTANȚELE

Lista reclamanților este prevăzută în anexă.

Guvernul Republicii Moldova („Guvernul”) a fost reprezentat de către agentul său, dl O. Rotari. Reclamanții au fost reprezentați de către M. Cebotari.

Circumstanțele cauzei, în modul prezentat de către părți, pot fi rezumate în felul următor.

După obținerea statutului de refugiat pe teritoriul Republicii Moldova, reclamanții au solicitat eliberarea documentelor de călătorie. Deoarece autoritățile au eșuat să elibereze astfel de documente, motivând că Statul nu le tipărise deocamdată, reclamanții au inițiat acțiuni în justiție împotriva lor.

© Această traducere îi aparține Direcției agent guvernamental din cadrul Ministerului Justiției al Republicii Moldova. Originalul se găsește în baza de date HUDOC. Orice preluare a textului se va face cu următoarea mențiune: „Traducerea acestei decizii a fost efectuată de către Direcția agent guvernamental din cadrul Ministerului Justiției al Republicii Moldova”.

Printr-o hotărâre definitivă din 8 aprilie 2009, Curtea Supremă de Justiție a menținut acțiunea reclamanților și a obligat autoritățile competente să le elibereze documentele de călătorie solicitate.

Hotărârea de mai sus a fost executată în privința primului, celui de-al doilea și celui de-al patrulea reclamant abia la 25 februarie 2016. Al treilea reclamant a obținut cetățenia Republicii Moldova la 27 iunie 2011.

DREPTUL INTERN RELEVANT

Conform Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, orice persoană care consideră că este victima unei încălcări a dreptului la judecarea unei cauze sau la executarea unei hotărâri judecătorești în termen rezonabil poate adresa în instanța de judecată o cerere privind constatarea unei astfel de încălcări și repararea prejudiciului cauzat. Potrivit articolului 1 din lege, legea trebuie aplicată și interpretată prin prisma legislației naționale, a Convenției și a jurisprudenței Curții. În conformitate cu articolul 4 din Lege, instanțele de judecată sunt obligate să examineze cererile depuse în baza legii în termen de trei luni.

Articolul 5 din Lege prevede că, în urma constatării de către instanța de judecată a faptului că a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, reclamantului trebuie să i se acorde o compensație pentru prejudiciul material, prejudiciul moral, și costuri și cheltuieli.

Articolul 6 din lege simplifică procedura de executare a hotărârilor adoptate în baza legii, astfel încât nu mai sunt solicitate alte cereri sau formalități din partea reclamanților.

În conformitate cu articolul 7 din lege, toate persoanele care s-au plâns la Curtea Europeană a Drepturilor Omului despre încălcarea dreptului lor la judecarea cauzei într-un termen rezonabil sau la executarea unei hotărâri într-un termen rezonabil pot solicita despăgubiri în instanțele naționale în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a noii legi, cu condiția ca Curtea Europeană să nu fi decis asupra admisibilității și fondului cauzei.

PLÂNGERI

Având în vedere executarea tardivă a hotărârii Curții Supreme de Justiție, pronunțată în favoarea lor, reclamanții s-au plâns, în baza Articolului 8 din Convenție și a Articolului 2 din Protocolul nr. 4, că drepturile lor la respectarea vieții private și de familie, și la libertatea lor de circulație au fost încălcate.

ÎN DREPT

Reclamanții s-au plâns de încălcarea Articolului 8 din Convenție și a Articolului 2 din Protocolul nr. 4 la Convenție, care prevăd următoarele:

Articolul 8. Dreptul la respectarea vieții private și de familie

„1. Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale.

2. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acesta este prevăzut de lege și constituie, într-o societate democratică, o măsură necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protecția sănătății, a moralei, a drepturilor și a libertăților altora.”

Articolul 2 din Protocolul nr. 4. Libertatea de circulație

„1. Oricine se găsește în mod legal pe teritoriul unui stat are dreptul să circule în mod liber și să-și aleagă în mod liber reședința sa.

2. Orice persoană este liberă să părăsească orice țară, inclusiv pe a sa.

3. Exercițarea acestor drepturi nu poate face obiectul altor restrângeri decât acelea care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare într-o societate democratică pentru securitatea națională, siguranța publică, menținerea ordinii publice, prevenirea faptelor penale, protecția sănătății sau a moralei, ori pentru protejarea drepturilor și libertăților altora.

4. În anumite zone determinate drepturile recunoscute în paragraful 1 pot face obiectul unor restrângeri care, prevăzute de lege, sunt justificate de interesul public într-o societate democratică.”

Guvernul a susținut că cererea ar trebui declarată inadmisibilă, din motivul neepuizării căilor de atac prevăzute de Legea nr. 87.

Reclamanții nu au comentat cu privire la obiecția de mai sus, dar au susținut că existase o încălcare a drepturilor lor garantate de Articolul 8 din Convenție și de Articolul 2 din Protocolul nr. 4 la Convenție.

Curtea observă că documentele aflate în posesia sa nu conțin niciun indiciu că reclamanții ar fi inițiat proceduri naționale în conformitate cu Legea nr. 87.

Ea reiterează că scopul regulii de epuizare a căilor de atac interne este de a oferi Statelor contractante posibilitatea de a preveni sau de a remedia – de obicei, prin intermediul instanțelor – încălcările invocate împotriva lor, înainte ca aceste alegații să fie prezentate Curții. Prin urmare, Statele sunt scutite de a răspunde în fața unui organism internațional pentru acțiunile lor, înainte de a avea posibilitatea de a remedia lucrurile prin intermediul propriului lor sistem juridic (a se vedea *Balan v. Moldova*, 44746/08, (dec.), 24 ianuarie 2012).

Din moment ce reclamanții nu au reușit să se prevaleze de calea de atac prevăzută de Legea nr. 87, cererea trebuie să fie respinsă în conformitate cu

Articolul 35 §§ 1 și 4 din Convenție, din motivul neepuizării căilor de atac interne.

Din aceste motive, Curtea, în unanimitate,

Declară cererea inadmisibilă.

Întocmită în limba engleză și notificată în scris la 21 ianuarie 2021.

Hasan Bakırcı
Grefier adjunct

Branko Lubarda
Președinte

Anexă

Nr.	Numele Reclamantului	Anul nașterii	Naționalitatea	Domiciliul
1	N.A.	1967	Palestinian	Chișinău
2	M.A.	1973	Sudanez	Hârtopul Mic
3	M.E.	1968	Moldovean, Sudanez	Hulboaca
4	W.S.	1972	Irakian	Chișinău